Rozhovor se studentkou septimy B. Kopačkovou o tom, že žijeme jen jednou a je lepší něco pokazit, než to nezkusit

(18.6.2024)

R. Havrdová: *Barčo, ty jsi teď byla na setkáních, kde jsi tlumočila návštěvě z Německa, paní U. Bräuer a Ch. Binder spravují v Kronachu Heimatstube Jechnitz-Podersam a byly pozvány 8.6. na Sousedskou slavnost do Kryr a na slavnostní odhalení opraveného pomníku padlým z 1. světové války v Libořicích. Ráda bych ti položila několik otázek ohledně těchto akcí a zároveň se chci zeptat na tvoji výtvarnou činnost. Má první otázka zní, jaká byla tvá role tlumočnice a průvodkyně?*

B. Kopačková

Tak snažila jsem se být nápomocná návštěvě, protože jsem věděla, že se možná neorientují v prostoru a snažila jsem se je uvést do situace, co bude atd. Nechtěla jsem, aby tam nastaly nějaké zmatky. Překládala jsem důležité informace o kostele, jinak jsem se samozřejmě s nima snažila komunikovat a zpříjemnit jim den.

R. Havrdová: *A kde jsi p. Bräuer a p. Binder provázela?*

B. Kopačková

Nejdřív jsem je teda provedla v kryrském kostele, kde jsem jim řekla něco málo k historii. Snažila jsem se odpovědět na nějaké jejich otázky. Poté jsme šly ven. Řekla jsem jim informace k programu, který byl teda mimo kostel a dále jsme pak jeli do Libořic, kde jsem spíše vysvětlovala, co se bude dít při odhalení pomníku.

R. Havrdová: *Jaké dojmy sis odnesla ze Sousedské slavnosti v Kryrech a odhalení pomníku v Libořicích? Obě akce vznikly díky lidem, kteří svou energií chtějí proměňovat místo, kde žijí, zkrášlovat ho, podporovat kulturní aktivity aj.*

B. Kopačková

Tak co se týče kostela v Kryrech, tak si myslím, že je to super, že se někdo takhle dobrovolně snaží opravovat památky. Je to přece jenom nějaké zvelebení krajiny a určitě větší estetičnost. Za mě to bylo určitě pozitivní. Víc mě zaujalo odkrytí pomníku. Asi vnímám, že vlastně historie není černobílá. Určitě mi přišlo důležité tam znovu postavit pomník obětem války, který byl zničen, protože na něm byli padlí Němci.

R. Havrdová: *To je vlastně má další otázka. Jak tě tato zkušenost obohatila?*

B. Kopačková

Tak už od mala jsem vedena k tomu, že historie není černobílá. Rozhodně jsem věděla hodně o odsunu sudetských Němců a snažila jsem se vnímat vlastně tuto situaci z obou stran. Myslím si, že je to debata na hodiny. Takže stojím za tím, aby se takové památky obnovovaly. Určitě jo.

R. Havrdová: *Máš zájem věnovat se studiu němčiny dále? Nebo jiného jazyka?*

B. Kopačková

Já němčinu studuju převážně ve svém osobním čase a určitě budu pokračovat a snažím se jí aplikovat samozřejmě i v praxi. Těším se, že se mi nejspíš podaří vyjet o prázdninách do Berlína.

Je pro mě důležité mluvit německy a samozřejmě mě to baví a myslím si, že je to pěkný jazyk i na výslovnost na poslouchání, takže tím mě vlastně ten jazyk zaujal a určitě budu pokračovat.

R. Havrdová: *Mluvíš německy perfektně! Jaké jsou tvé plány do budoucna ohledně vzdělávání a kariéry?*

B. Kopačková

To je otázka, která zůstává ještě otevřená. Čím jsem starší, tím si uvědomuji, že žiju jen jednou, což je možná klišé, ovšem já tady mám jako jenom jeden pokus na tomhle světě a představa, že bych šla po nějakým tom klasickým kariérním postupu, je pro mě už nesnesitelná. Přemýšlím hodně nad výtvarnou činností. Samozřejmě to není jednoduché. Kromě výtvarné výchovy, která mi bohužel tento rok končí, nemám ve škole žádné obohacení v umění. Myslím si, že je to zanedbáváno. Uvidíme, kam mě dostane studium, ale myslím si, že ve výsledku skončím nejspíš ve výtvarném oboru, ať už třeba ilustrace nebo tetování atd. Někam mě ten život zanese.

R. Havrdová: *Skoro jsi odpověděla na další otázku. Jaký vliv má tvá výtvarná práce na tvůj život a myšlení?*

B. Kopačková

Určitě hodně, od té doby, co jsem se nějak otevřela vůbec galeriím, tak bych řekla, že vnímám svět jaký je. Občas je to hodně jako složitý, občas to nejde až ustát, ale..... Umění mi občas i pomáhá zpracovat některý ty strasti, složitosti života, který prostě musíme přijmout.

R. Havrdová: *Jaké jsou tvoje hlavní cíle a sny v oblasti výtvarného umění?*

B. Kopačková

Tak určitě můj sen je udělat něco, na co se můžu podívat jako na nějaký hmotný nebo vizuální výsledek. Zatím mám sny, chci se vlastně propracovat, aby tady po mně jednou to umění zůstalo a bylo třeba uznávaný, ale taky mám určité myšlenky s tetováním, vlastně věnovat se umění na lidském těle.

R. Havrdová: *Já ještě odbočím. Ty máš hezkou myšlenku na tvojí ročníkovou práci, můžeš v kostce představit, co bys chtěla dělat?*

B. Kopačková

Určitě, jmenuje se Jak AI (u)mění a je to teda vlastně snaha rozpitvat slovo umění a že vlastně i mění umění a budu se snažit mluvit o tom jak. Výsledek je vlastně to, že AI je revoluce v oblasti výtvarničení, ale hlavně v umění, protože tam už se to zužuje. Jsou tam jiná kritéria, takže se budu snažit tady toto nějak zaštítit. Taky se snažím vlastně sama vytvořit nějakou tu jednoduchou umělou inteligenci, která mi bude generovat ty krásky, takže snažím se na to podívat z více úhlů, aby to byla kvalitní práce vůbec.

R. Havrdová: *To je perfektní. Máš nějaké odborné vedení?*

B. Kopačková

Určitě, paní Neumann mi pomáhá už teď. Bude tedy externí konzultantkou. Dále mám ještě dalšího konzultanta, přes to programování.

R. Havrdová: *Jaký typ uměleckých technik nebo médií tě nejvíce zajímá?*

B. Kopačková

Photoshop a hodně moc digitální tvorba, je to pro mě taková tvorba, kde si v uvozovkách neušpiníte ruce. Není tam žádný extra nepořádek, ale upřímně, když chci relaxovat, tak se obrátím na olejové křídy. S těmi se mi pracuje hodně pohodlně.

R. Havrdová: *Máš výborné práce. Co tě inspiruje při tvorbě výtvarných děl?*

B. Kopačková

Hodně jsou to pocity. Dlouhou dobu to byla diskriminace, která se mi jako dostala hodně jako ženě. Ještě doteď to bývá. To ten sexismus, který si myslím, že se bohužel toleruje a bývají to věci, který mám pocit, že se vlastně ve škole přehlíží, což samozřejmě mě se nelíbí. Já jsem asi takovej trošku rebel a hodně rychle mě to rozzlobí. Jedná se o důležité věci, o kterých by se mělo mluvit.

R. Havrdová: *Jaké jsou tvé oblíbené výtvarné projekty, na které jsi pracovala nebo v čem jsi pracovala v nějakým projektu?*

B. Kopačková

No nedávno jsem nad tím přemýšlela, asi vlastně, ač to byl nejhorší projekt, na kterém jsem pracovala, protože to bylo psychicky nejnáročnější, tak to byl charitativní koncert, protože tak to nějak začalo. Já jsem si vlastně vymyslela, že vím o digitálním umění. Já jsem to tenkrát nevěděla, ale řekla jsem si, že mám chuť něco kritizovat a bylo to úplně náhodou, že jsem měla vlastně udělat nějakou korespondenci na školní stránky. Podívala jsem se na 5min video a z toho jsem začala vlastně někomu kecat do jeho práce. Ale pak si mojí tvorby všimla paní Neumann. Bylo to tedy s charitativním koncertem, kdy jsem si vytvořila realistickou kresbu, kterou já teda úplně nemám ráda, je to hlavně titěrná práce a tam vlastně bych řekla, že spousta lidí i viděla nějaký můj potenciál.

R. Havrdová: Já to vnímám tak, že vlastně studentům mnohdy přichází impulsy z mimoškolních aktivit. To si myslím, že je velmi důležitá funkce školy, podle mě ta nejdůležitější.

B. Kopačková

Jo, rozhodně.

R. Havrdová: *Jaká je tvá preference mezi tradičním a digitálním výtvarným uměním?*

B. Kopačková

Osobně samozřejmě radši tvořím tu digitální, ale jdu i ráda do galerie, podívám se na klasiku. Já upřímně teda miluju Basquiata a Warhola. A měla jsem možnost Basquiata vidět reálně, nejenom přes digitální obrázky a je to úplně něco jiného. Ty fixy a všechna ta média, který on tam kombinuje! A pak jsem taky byla na digitálních výstavách, který mě absolutně prostě úplně očarovaly a myslím si, že obě mají něco do sebe a hodně záleží na tom, v jaké etapě vlastně jsem já.

R. Havrdová: *Máš nějaký vzor či inspiraci v oblasti výtvarného umění?*

B. Kopačková

Určitě Warhola a Basquiatat, je to hodně vidět na mých kresbách. Takže určitě z této oblasti a pak mě samozřejmě zajímají radikální umělkyně jako třeba Yayoi Kusama. Tato umělkyně mě hodně inspirovala v upřímnosti.

R. Havrdová: *Co si myslíš o zapojování studentů do projektů mimoškolního vzdělávání?*

B. Kopačková

No tak je to vyzkoušet si něco nového. Řekla bych, že úplně zbytečně spoustu lidí je ostýchavých. A já mám občas pocit, že je to škoda. Samozřejmě s mojí ideologií života v tom, že tady jsme jenom jednou a že bychom neměli možná moc přemýšlet nad tím, jestli něco pokazíme. Asi je lepší něco pokazit, než to vůbec nezkusit. To je asi můj náhled, proč jsem se i zapojila do spousty projektů. Vždycky je to o tom si jako vyzkoušet ty věci získat ty zkušenosti a vědět, že se k němu kdykoliv můžu vrátit. Ať do toho jdou studenti klidně i po hlavě, protože když jsme mladí, tak mám pocit, že přicházíme s hodně jako revolučními nápady. Máme úplně jiné myšlení a myslím si, že to je hodně jako hodně velký benefit.

R. Havrdová: *Jaké jsou tvé představy o optimálním spojením výtvarného umění a profesního života?*

B. Kopačková: Určitě by to bylo uznání vůbec té práce. Mám pocit, že se nedostává vždycky uznání těm skutečným umělcům. Mám pocit, že široká společnost půjde hodně po kýči, nebo půjde pro něco, co je estetičtěji jako líbivější. A optimální by bylo dostat se do profese, kde můžu tvořit skutečné umění, který cítím, který vnímám a bude zároveň chtěné.

R. Havrdová: *Barčo, moc děkuji za krásný rozhovor! Držím palce, ať se podaří vše, o čem sníš.*